

ಭೋರ್ ಭೋರ್ ಎನ್ನುವ ಭಾರೀ ಗೊರಕೆಗೆ

ಇಡೀ ಅರಮನೆ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತು!

ಕರೀಮಂಚ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತು!

‘ನೀ ಹೋಗಯ್ಯಾ, ನೀ ನಡೆ ಮುಂದೆ’

ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರ ತಿವಿಯುತ್ತ ಹಿಂದೆ

ಹಿಂದೆಯೇ ಉಳಿದರು ಬಹಳ ರಕ್ತಸರು

ಹೀಗೆ ಸಾಗುವ ನಿದ್ರೆಯ ಆವಾಂತರದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೂ ಕುಂಭಕರ್ಣನನ್ನ ಎಬ್ಬಿಸುವಲ್ಲಿ ರಾವಣನಿಗೆ ಆಸರೆಯಾಗಿ ಬಂದುದು ಒಂದು ಪುಟಾಣಿ ರಕ್ತಸನ ಉಪಾಯ. ಆ ಪುಟಾಣಿ ರಕ್ತಸ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ನೋಡಲು ಸಿಗದು. ಅದು ಉಡುಪರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಂಡುದು! ಕೊಡುವಿರಾದರೆ ಒಂದವಕಾಶ ನನದೂ ಇದೆ ಈ ಕೊನೆಯ ಉಪಾಯ ಅಂತಲೇ ವಿನಯ ತೋರುವ ಈ ಪುಟಾಣಿ ತನ್ನದು ಕೊನೆಯ ಉಪಾಯ ಇದು, ಇನ್ನು ಮುಂದೇನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಮಾತನ್ನೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದು.

‘ಗೂಬಜ್ಜಿಯ ಗೊರಕೆ’ ಪುಟಾಣಿಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಅವರ ಕಥಾಸಂಚಯ. ‘ಹಿಡಿಂಬನ ತೋಟ’ ಆಸ್ಕರ್ ವೈಲ್ಡ್‌ನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ‘ಶೆಲ್ವಿಷ್ ಜೈಂಟ್’ ಕತೆಯಾಧಾರಿತ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ನಾಟಕ. ಹೀಗೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ಲೋಕ ಹಟವಾದುದು, ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದುದು. ಸತ್ಯಜಿತ್ ರೇ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿನ ಬಂಗಾಲಿಯ ‘ಸಂದೇಶ್’ ಮಕ್ಕಳ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕತೆಗಳನ್ನೂ ಅವರು ಕನ್ನಡದ ಓದುಗರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕನ್ನಡವೆಂದರೆ ಏನಪ್ಪಾ ಮರಿ?

ಅಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸುವ ತಾಯಿ!

ಇನ್ನೂ ಬೇಕು, ಬೇಕುವನ್ನಿಸುವ

ಸವಿ ಸವಿ ಕೊಬರಿ ಮಿಠಾಯಿ!

ಎಂದೇ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದೆ ಹಾಡಿದ ಉಡುಪರ ಕವಿತೆಗಳು ಇಂದಿನ ಇಂಗ್ಲೀಷು ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹೇರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಒತ್ತಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡವನ್ನ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿದಾಡಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಈ ಅನುಭವ ನಮಗೆ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಮಕ್ಕಳೇ ಇರುವ ಕೆಂಗೇರಿಯ ಒಂದು ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ (ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರೇಮಿ ಎ.ಪಿ. ಕುಮಾರ, ಜಯಪದ್ಮ ದಂಪತಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ) ರಜೆಯ ಭಾನುವಾರ ಉಡುಪರನ್ನ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ನಾನು ಹಾಗೂ ಹಿರಿಯ ಅಭಿನಯಪಟು ಮತ್ತೂರು ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಅವರ ಪದ್ಯಗಳನ್ನ ವಾಚಿಸಿ, ಹಾಡಿ ರಂಜಿಸಲು ತೊಡಗಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳು, ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮಂದಿರು, ವೃದ್ಧರೂ ಅಭಿನಯಕ್ಕೆಳಿದು ಕುಣಿಯತೊಡಗಿದುದು ಮರೆಯಲಾಗದ ಅನುಭವ. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹೊಸನಗರದ ಕಾಡಿನ ನಡುವಿನ ನೀರೇರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲೂ ಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆ ಬಲು ಹಬ್ಬದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಉಡುಪರ ಪದ್ಯಗಳು ಮೂಡಿಸಿದುದನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಉಡುಪರು ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ನಡುವಿಲ್ಲ, ಅವರ ಮೆಲು ಮಾತು ನಮಗೆ ಕೇಳದು. ಆದರೆ ನೆನಪು ಮಾಸವು. ಕನ್ನಡದ ಮಕ್ಕಳ ನಡುವೆ ಅವರ ಪದ್ಯಗಳಂತೂ ಅವರನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ, ಸದಾ.